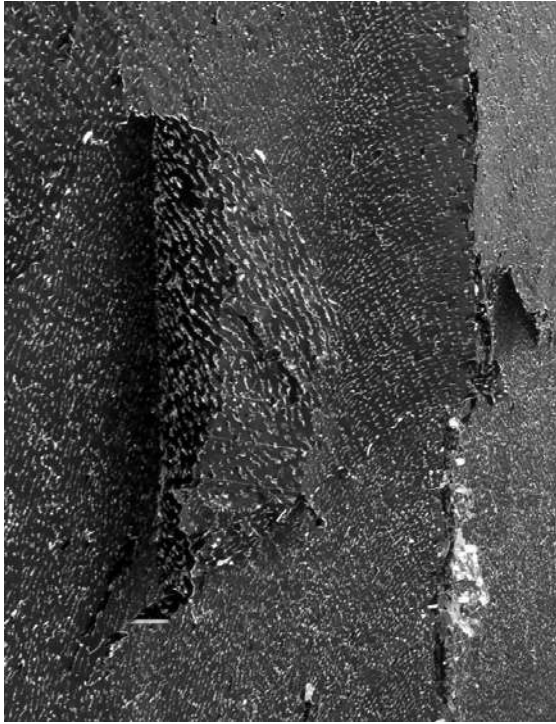

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΦΕΟΓΛΟΥ | DIMITRIS EFEOGLU

Αποψη εγκατάστασης, γκαλερί Ζουμπουλάκη, Σεπτέμβριος, 2021

Η πρακτική μου κινείται γύρω από διαφορετικές μορφές αφαίρεσης και συγκροτείται μέσα από ένα είδος ζωγραφικής και εγκατάστασης. Η επιλογή του πυκνού χρώματος αποτελεί την αρχή μιας διαδρομής για την αποτύπωση αλλοιωμένων χώρων: περιβάλλοντα που εκφράζουν αχαρτογράφητες τοπογραφικές περιοχές. Η μέθοδος κατασκευής διαγράφει κάθε ίχνος αναπαραστατικής εικόνας που λειτουργεί αφηγηματικά, δουλεύοντας σε μια συνθήκη έργου πλασμένο αποκλειστικά από την ενέργεια της χειρονομίας. Ο χρόνος διαδικασίας παραγωγής κρίνεται σημαντικός, καθώς συντελείται μια πορεία μετατροπών με γλυπτικούς τρόπους στην αλλαγή της αντίληψης για το χαρτί ως ζωγραφικό υλικό σώμα. Η επιφάνεια πάλλεται από την ορμή του σμιλεύματος, ενώ παράλληλα φτάνει στα όρια της φθοράς του. Η συνολική εμπειρία απο το αρχικό στάδιο προς την ολοκλήρωση του έργου αναπτύσσεται πολυαισθητηριακά μέσα από τη συνύφανση της οπτικής και απτικής πληροφορίας. Αποτελεί μία συναισθητική διαδικασία, με την έννοια της ταυτόχρονης αντίληψης αισθητηριακών ερεθισμάτων. ΔΕ.

Λεπτομέρεια (Amplitude#2).

Amplitude#2, 2019, χαρτί, ακρυλικό, αλουμίνιο, 240 x 200 εκ.
Άποψη εγκατάστασης, The Symptom Projects #10, επιμέλεια Αποστόλης Αρτινός.

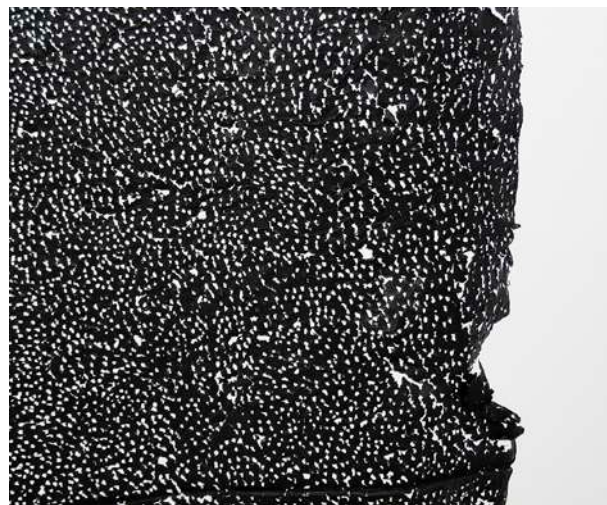

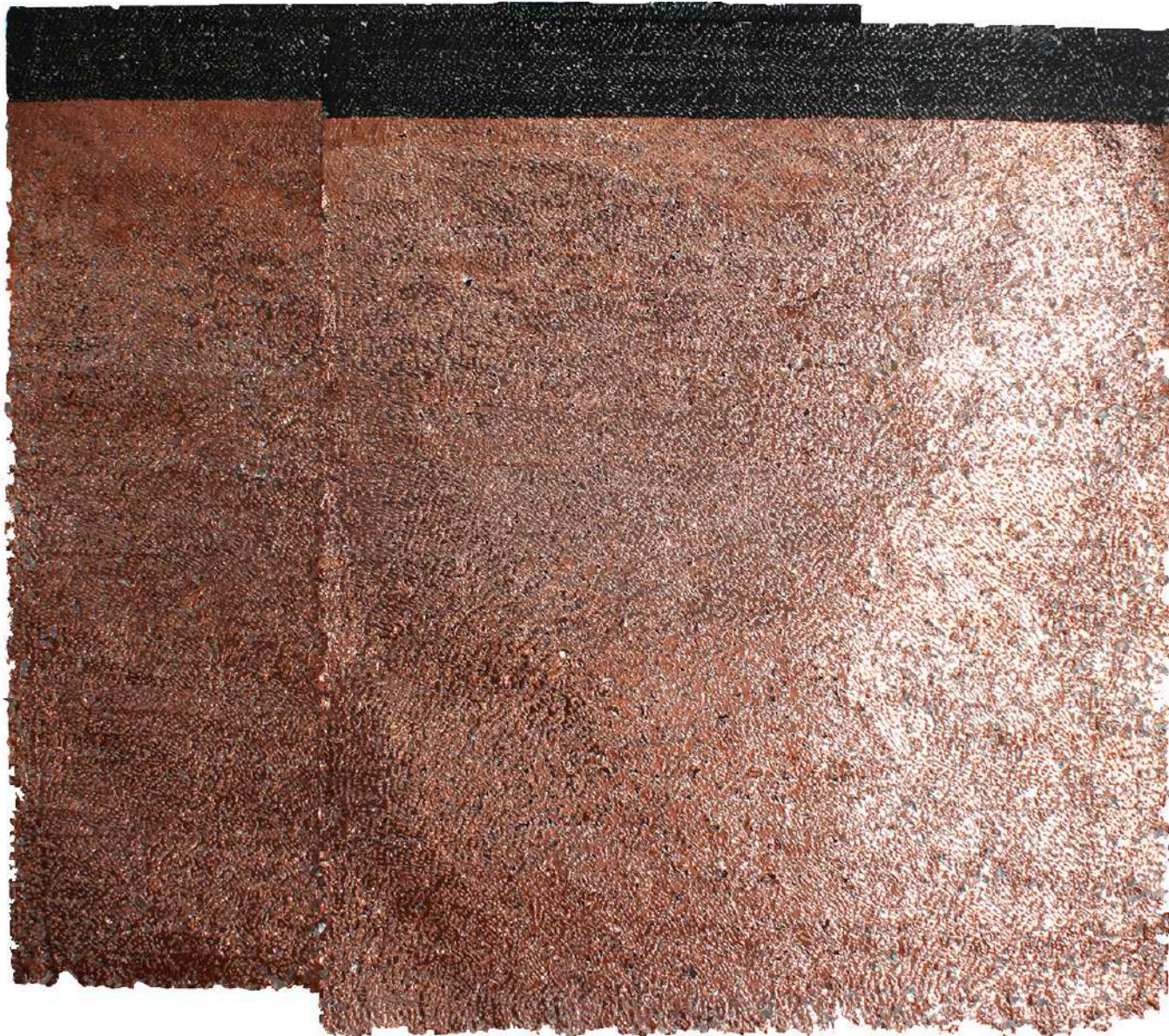
Στο βιβλίο “Για το Πνευματικό στην Τέχνη” ο Kandinsky περιγράφει το μαύρο ως “Nichts, ein Nichts”, δηλαδή ένα τίποτα χωρίς δυνατότητες, ένα ουδέν που πέθανε μόλις έσβησε ο ήλιος, μία αέναη σιωπή χωρίς μέλλον ούτε ελπίδα, κάτι το σβησμένο όπως μια πυρά που έχει καεί ή ένα πτώμα που δεν νιώθει τίποτα. Το αποκαλεί επίσης “μαύρο του θανάτου” ένα χρώμα που όλα τα απορροφά και γίνεται ο απόηχος μιας απάνθρωπης θλίψης. Αυτή τη γλώσσα που ενώνει τις μορφές με τα χρώματα αλλά ακόμη και με τα υλικά μέσω της αντίληψής μας για τις υφές (μαλακό-σκληρό, ελαφρύ-βαρύ, ανθεκτικό-εύθραυστο) χρησιμοποιεί ο Δημήτρης Εφέογλου ο οποίος πραγματεύεται την έννοια του μετασχηματισμού και της φθοράς παράγοντας διάτρητα σχέδια/γλυπτά τα οποία ερευνούν τα όρια του μέσου και των αισθήσεών μας. Χριστίνα Ανδρουλιδάκη για την ομαδική εκθεση Of Death And Other Demons (αναφορά στο έργο Χωρίς τίτλο απο την σειρά Sonance - from cycle to cycle).

Χωρίς τίτλο απο την σειρά Sonance - from cycle to cycle, 2016, μελάνι, χαρτί, σίδηρο, διστάσεις μεταβλητές.

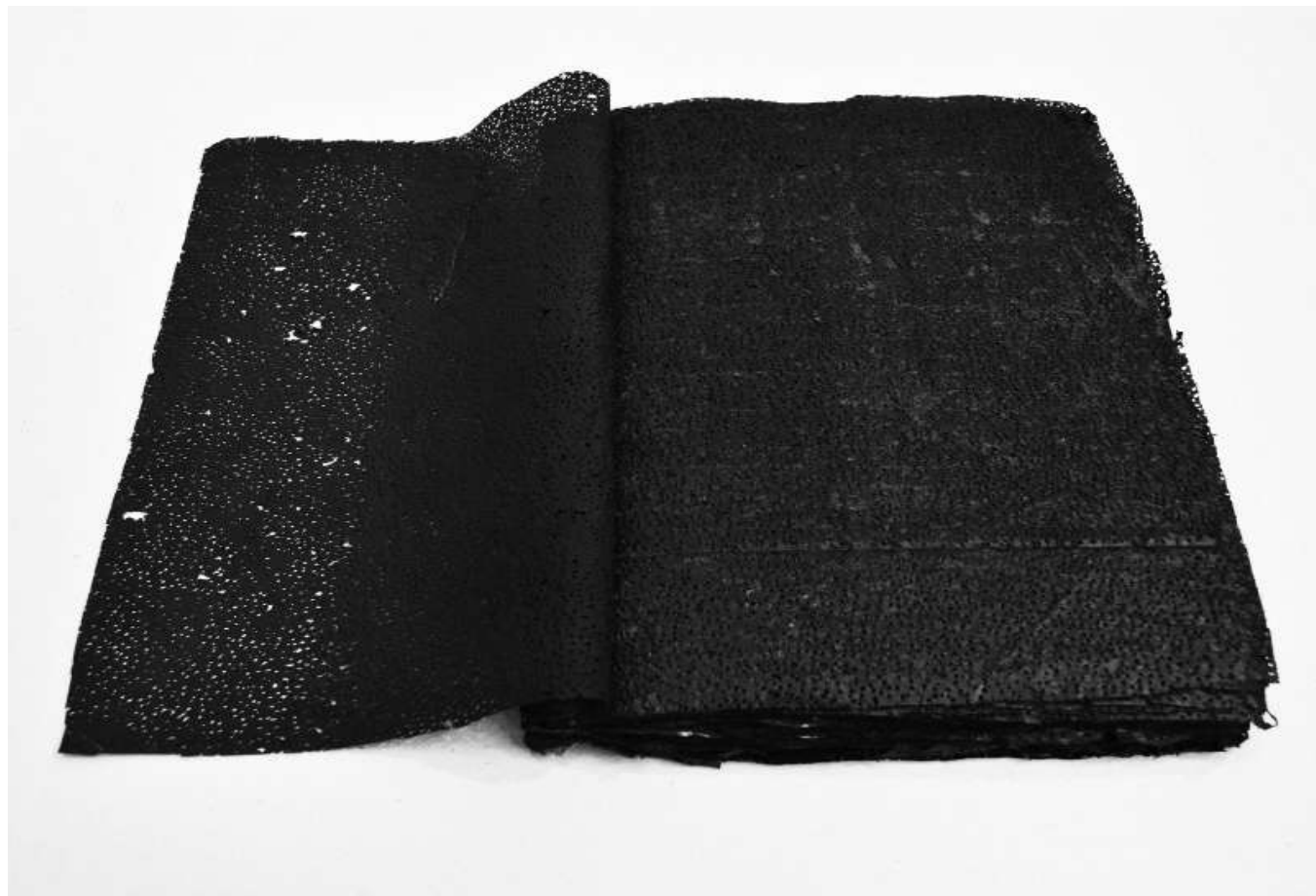
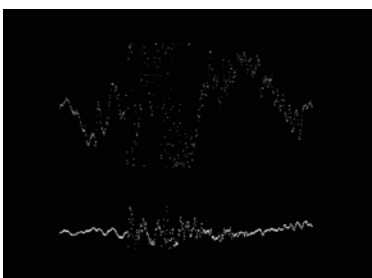
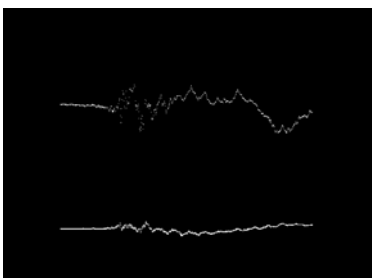
Λεπτομέρεια (Χωρίς τίτλο).

Χωρίς τίτλο απο την σειρά Sonance - from cycle to cycle 2016, μελάνι, χαρτί, σίδηρο, 200 χ 140 εκ.

Χωρίς τίτλο (field), 2021, αλουμίνιο, χαλκός, χαρτί,
180 χ 200 εκ.

Ο Δημήτρης Εφέογλου στο έργο Μελέτη για τις σειρές Sonance, ερευνά τα όρια του χαρτιού. Η διαδικασία παραγωγής αποκαλύπτει τους μετασχηματισμούς που διέπουν του εικαστικό του μέσο. Αχρονικό μαύρο χρώμα καλύπτει το χαρτί. Αιχμηρό αντικείμενο τρυπά με επαναληπτικές και επίμονες κινήσεις την επιφάνεια του. Οι δυνάμεις που ασκούνται εμφανίζονται οπτικά και ταυτόχρονα το έργο γίνεται πεδίο απτικής διερεύνησης. Ο παραγόμενος ήχος κατά την επέμβαση στο χαρτί συμπληρώνει την υλικότητα του και τότε η ενέργεια του έργου μεταβάλλεται από το πεδίο της ύλης στο πεδίο του ήχου. Η πολυαισθητηριακή αυτή, χειρωνακτική πρακτική του Εφέογλου κρύβει μέσα της συμπιεσμένο χρόνο. Το έργο του σαν ένα ψηφιακό κείμενο που κάθε του γράμμα είναι απόρροια του ήχου ενός πλήκτρου, πλήρως εξαρτημένου από τα ακροδάχτυλα. Εμμανουέλα Ανδριανάκη.

Άποψη εγκατάστασης, TRANSCENDING TIME, Βίση και Αιόλου, επιμέλεια Connectiva 2017.

Δυο στιγμιότυμα απο βίντεο κυματογραμμής. Δημιουργήθηκε από ηχογράφιση της διάτρητης διαδικασίας για την παραγωγή του βιβλίου.

Μελέτη για τις σειρές Sonance, 2016, ακρυλικό, χαρτί, 36,5 χ 28,5 εκ.

Αποψη εγκατάστασης, γκαλερί Ζουμπουλάκη, Σεπτέμβριος, 2021

Λεπτομέρεια (Spring in the Mind).

Spring in the Mind, 2023, Λάδι, oil-stick, χαρτί, 105 χ 75 εκ.

Χωρίς τίτλο, 2023, λαδοπαστέλ, oil-stick, χαρτί, 105 χ 75 εκ.

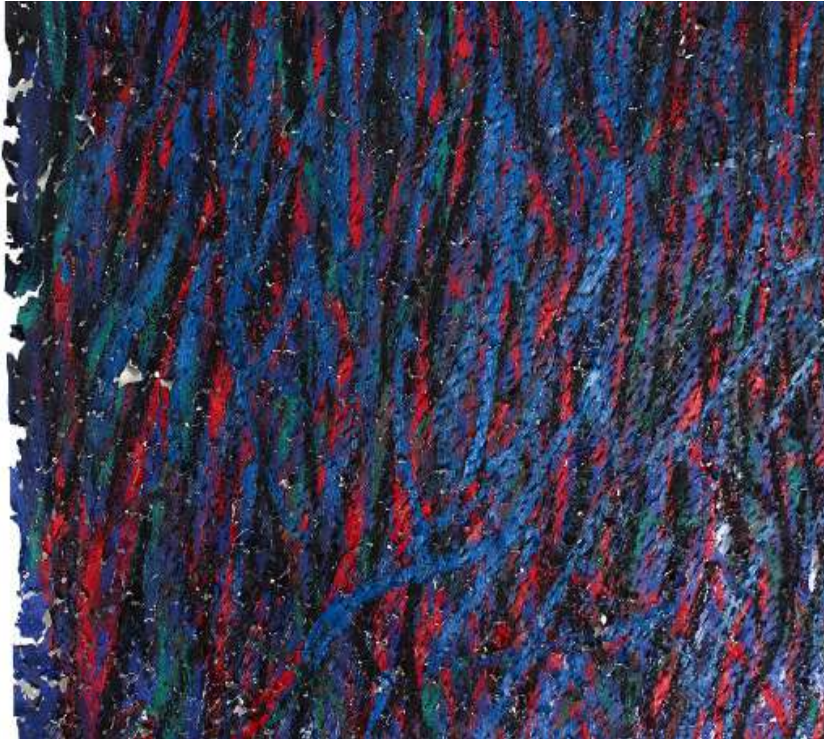

Χωρίς τίτλο, 2021, λάδι και oil-stick σε ξύλο, 40 χ 50 εκ.

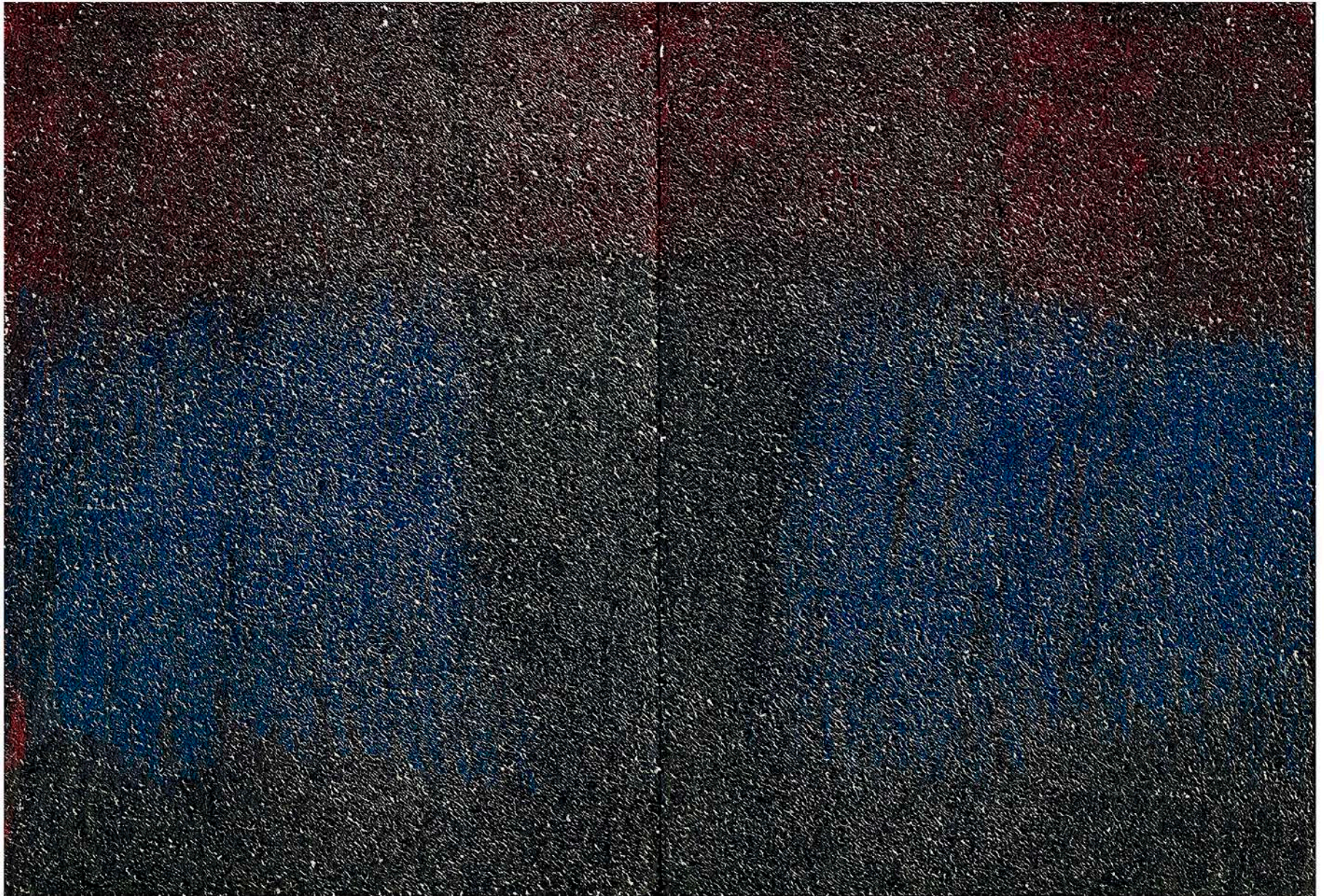

Χωρίς τίτλο, 2021, λάδι σε ξύλο, 40 χ 50 εκ.

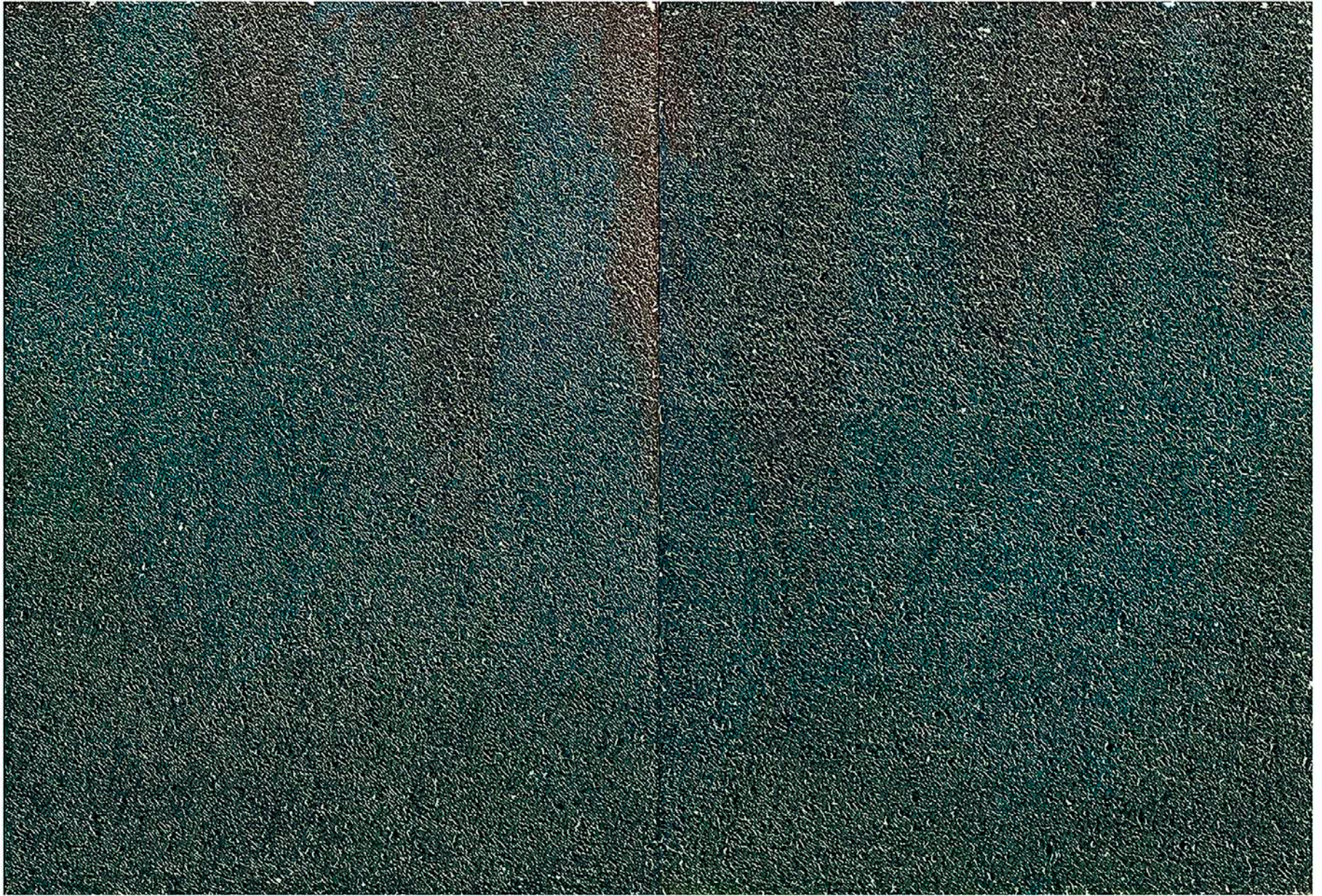

Λεπτομέρεια (Χωρίς τίτλο).

Χωρίς τίτλο, 2022, από τη σειρά One Last Look, 2021, ακρυλικό, λάδι, oil-stick, χαρτί, αλουμίνιο, 150 χ 113 εκ.

Study for Landscape, 2022, λάδι, oil-stick, χαρτί, 105 χ 150 εκ.

Study for Landscape, 2022, ακρυλικό, oil-stick, χαρτί, 105 χ 150 εκ.

Με αφητηρία το φιλμ του Etienne Kallos
The Harvesters

Η ιστορία διαδραματίζεται στη
διάρκεια του ετήσιου θερισμού του καλαμποκιού
στην επαρχία της Free State της Νότιας Αφρικής.

Το Angle αναφέρεται στην έκταση του φυσικού
κόσμου, ο οποίος πλαισιώνει την κεντρική
αφήγηση της ταινίας, και στις ενδόμυχες
προεκτάσεις που δημιουργούνται μέσα από
την ένταση που επιφέρει η μέθοδος της
παρατήρησης. Συγκεκριμένα, τα επιμέρους
χαρακτηριστικά που συμπεριλαμβάνονται στο
τοπίο της επαρχίας μεταφέρονται αλλοίωνα
στον ζωγραφικό χώρο, καθώς συγκροτούν τη
σύνθεση του έργου. Η εικαστική στρατηγική
μεταβάλλει την εικόνα του χαρτογραφημένου
περιβάλλοντος και εμφανίζει μια αχαρτογράφητη
περιοχή, μια αισθητήρια αποτύπωση. Δ.Ε

Angle, 2018, γραφίτης, χαρτί, 150 x 160 εκ.

Παρουσιάστηκε στην ομαδική έκθεση CARITAS
ROMANA - 15 Πράξεις Αφοσίωσης

Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης, αποθήκη Β1 - Λιμάνι
Θεσσαλονίκης, επιμέλεια Ορέστης Ανδρεαδάκης,
2018.

Άποψη εγκατάστασης, γκαλερί Λόλα Νικολάου, Θεσσαλονίκη, Φεβρουάριος 2022, Φωτογραφία Michele Troiani.

Λεπτομέρειες (Χωρίς τίτλο).

Χωρίς τίτλο, 2021, από τη σειρά One Last Look, 2021, ακρυλικό, oilstick, χαρτί, αλουμίνιο, 150 χ 113 εκ. Φωτογραφία Michele Troiani.

Αποψη εγκατάστασης, γκαλερί Λόλα Νικολάου, Θεσσαλονίκη, Φεβρουάριος 2022.
Φωτογραφία Michele Troiani.

Χωρίς τίτλο, 2021, από τη σειρά One Last Look, 2021, ακρυλικό, oilstick, χαρτί, αλουμίνιο, 240 χ 150 εκ.

Άποψη εγκατάστασης, γκαλερί Λόλα Νικολάου, Θεσσαλονίκη, Φεβρουάριος 2022, φωτογραφία Michele Troiani.

Χωρίς τίτλο, 2021, από τη σειρά One Last Look, 2021, ακρυλικό, oilstick, χαρτί, αλουμίνιο, 150 χ 113 εκ. Φωτογραφία Michele Troiani.

Άποψη εγκατάστασης, μέγαρο Ησαΐα, ομαδική έκθεση, Η Προσίδα Γλώσσα, επιμέλεια Αποστόλης Αρτινός, 2023.

Χωρίς τίτλο, 2021, λάδι σε λινό, 45 χ 40 εκ.

Χωρίς τίτλο, 2021, λάδι σε λινό, 45 χ 40 εκ.

Χωρίς τίτλο, 2021, λάδι σε ξύλο, 45 χ 40 εκ.

Χωρίς τίτλο, 2021, λάδι σε ξύλο, 45 χ 40 εκ.

Λεπτομέρεια.

Άποψη εγκατάστασης, γκαλερί Ζουμπουλάκη, επιμέλεια Αποστόλης Αρτινός, Σεπτέμβριος 2021.

Χωρίς τίτλο, 2021, λάδι σε ξύλο, 45 χ 40 εκ.

Χωρίς τίτλο, 2021, λάδι σε ξύλο, 45 χ 40 εκ.

Χωρίς τίτλο, 2021, λάδι και oil-stick σε ξύλο, 45 χ 40 εκ.

Χωρίς τίτλο, 2021, λάδι και oil-stick σε ξύλο, 45 χ 40 εκ.

Χωρίς τίτλο, 2021, λάδι σε ξύλο, 45 χ 40 εκ.

“Στην έκθεση As I Came Through the Desert Thus It Was, ο Δημήτρης Εφέογλου, ιχνογραφεί, στις ζωγραφικές του επιφάνειες, την αντίσταση ενός τοπίου. Μία εικόνα του κόσμου που επανέρχεται διαρκώς μπροστά στα μάτια του εκζητώντας την κατανόησή της. «Τα σύννεφα πυκνώνουνε στον ουρανό. Στο βάθος του ορίζοντα μια βαθυγάλανη γραμμή δείχνει αδύναμη. Μάχεται. Μένει ασαφής». Ο εναρκτήριο στίχος της έμπνευσης αυτού του τοπίου. Ένα τοπίο των λέξεων και γι αυτό ένα εξαρνημένο τοπίο, ένα τοπίο του αδυνάτου, ο μετεωρισμός του κι ο ανθεκτικός του χαρακτήρας, κι απ’ την άλλη, η ασάφειά του, οι ομίχλες του, τα πέπλα των πολλαπλών του θεωρήσεων κι η αντίστασή του στο συμβολικό του εδραίωμα, στο εγχείρημα, δηλαδή, της αναπαράστασής του. Σ’ αυτή τη ρηγματώδη συνθήκη όπου εντοπίζεται κι η καθαρότητα της χειρονομίας και μάλιστα στην πρωταρχική, σχεδιαστική της εκφορά. Μια χειρονομία που φέρει και εκφέρει την απορία της, την αγωνιούσα στιγμή της, τον αποκλεισμό της απ’ τη καθαρότητα των εικόνων, τον εκτοπισμό της απ’ το συμβολικό.”

Απόσπασμα από το κείμενο του Αποστόλη Αρτινού «Η Εναργής Χειρονομία» για την ατομική έκθεση As I came through the desert thus it was

<http://leximata.blogspot.com/2021/09/blog-post.html>

Χωρίς τίτλο, 2021, από τη σειρά One Last Look, 2021, ακρυλικό, oil-stick, χαρτί, αλουμίνιο 240 x 150 εκ.

Χωρίς τίτλο, 2021, από τη σειρά One Last Look, 2021,
ακρυλικό, oil-stick, χαρτί, αλουμίνιο, 240 χ 150 εκ.

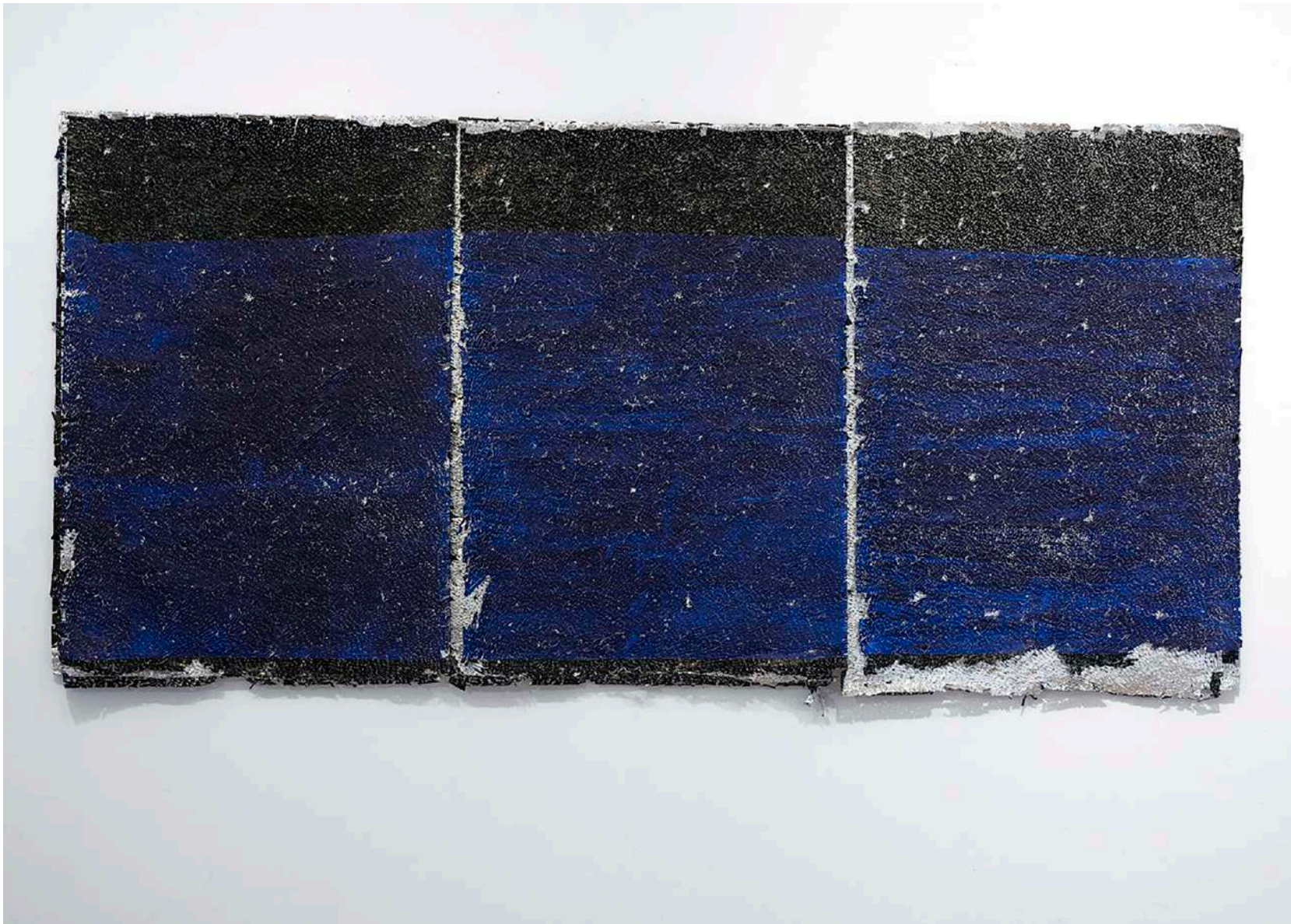
Λεπτομέρεια (Trailblaze forest).

Αποψη εγκατάστασης, Κέντρο Τεχνών Δήμου Αθηναίων, επιμέλεια Ντένης Ζαχαρόπουλος, 2018

Trailblaze (forest), 2018, μολύβι, κάρβουνο, εκτύπωση, скаμμένο χαρτί, 150 χ 160 εκ.

Το Trailblaze (forest) συνιστά το ίχνος ενός περιβάλλοντος που προέρχεται μέσα από την παρατήρηση δισδιάστατων δασικών αναπαραστάσεων στο διαδίκτυο. Με την μεταφορά της τεχνικής αναπαραστάσης στον ζωγραφικό χώρο, το παραγόμενο έργο απομακρύνεται από το αρχικό πλαίσιο του φωτογραφημένου τόπου και εξελίσσεται σε μια ακολουθία μεταβολών: τον σχεδιασμό, την ψηφιοποίηση του, επεκτείνεται στην διαδικασία εκτύπωσης, και καταλήγει στην εκ νέου ζωγραφική επέμβαση. Το χαρτί σμιλεύεται υποσκάπτοντας την επιφάνεια, με σκοπό η δομή του χαρτιού και η εικόνα να αποτελούν ταυτόσημα στοιχεία του έργου. Η διαδικασία παραγωγής εκφράζει μια διαδρομή για την αντιστροφή του ανεξερεύνητου φυσικού χώρου στην νοερή όψη του τοπίου. Δ.Ε.

Amplitude, 2019, χαρτί, ακρυλικό, αλουμίνιο, 100 χ 210 εκ.

Φωτογραφία Michele Troiani.

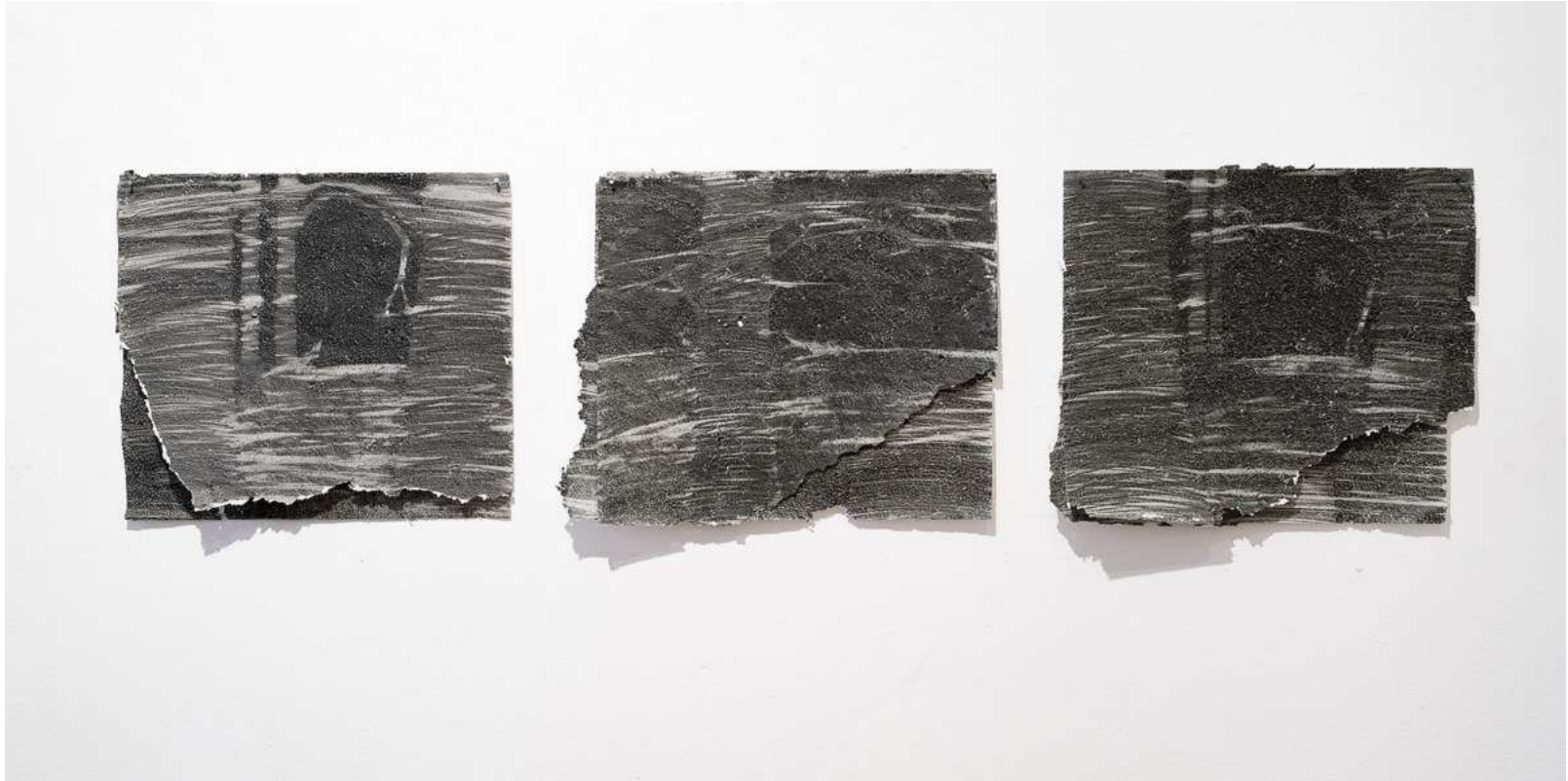

Χωρίς τίτλο απο τη σειρά 'low - lying region' 2021, νάιλον, αλουμίνιο, 240 x 300 εκ. Άποψη εγκατάστασης, Talcstudio, Αθήνα. 2022.

Χωρίς τίτλο απο τη σειρά 'low - lying region' 2021, νάιλον, αλουμίνιο, περίπου 240 x 130 εκ.

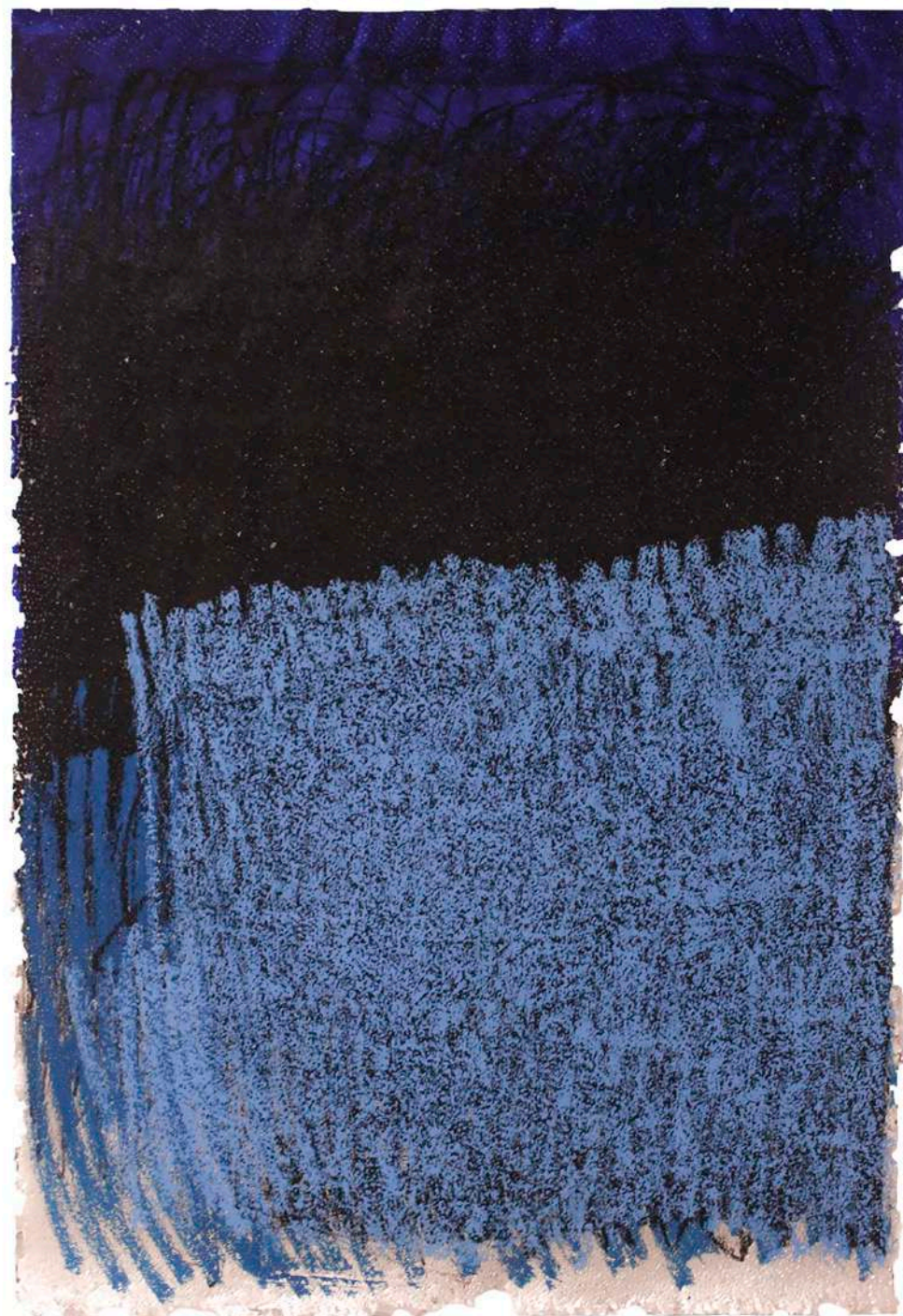
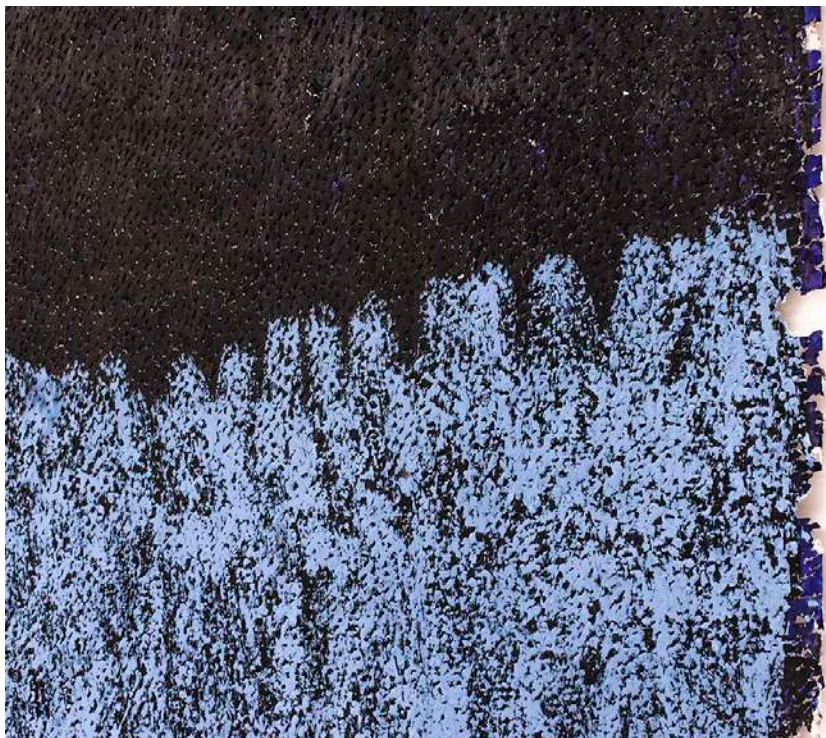

Χωρίς τίτλο, 2018, γραφίτης, χαρτί, 35 χ 40 εκ.

Χωρίς τίτλο, 2018, γραφίτης, χαρτί, 36 χ 40 εκ.

Χωρίς τίτλο, 2018, γραφίτης, χαρτί, 36 χ 40 εκ.

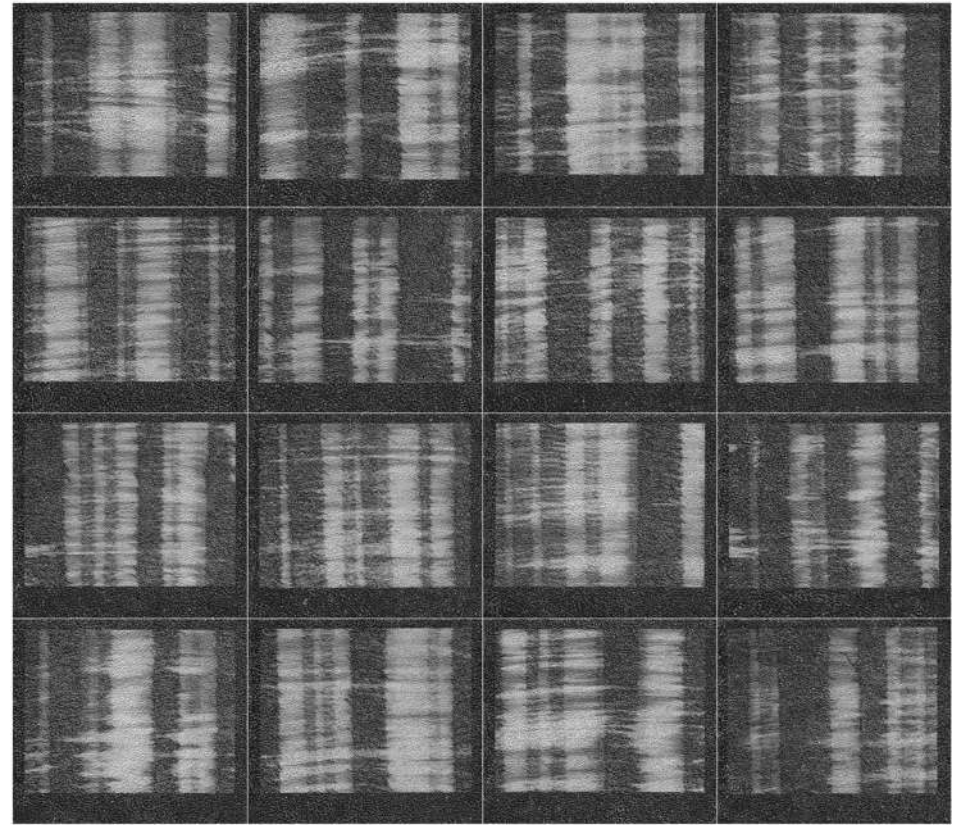
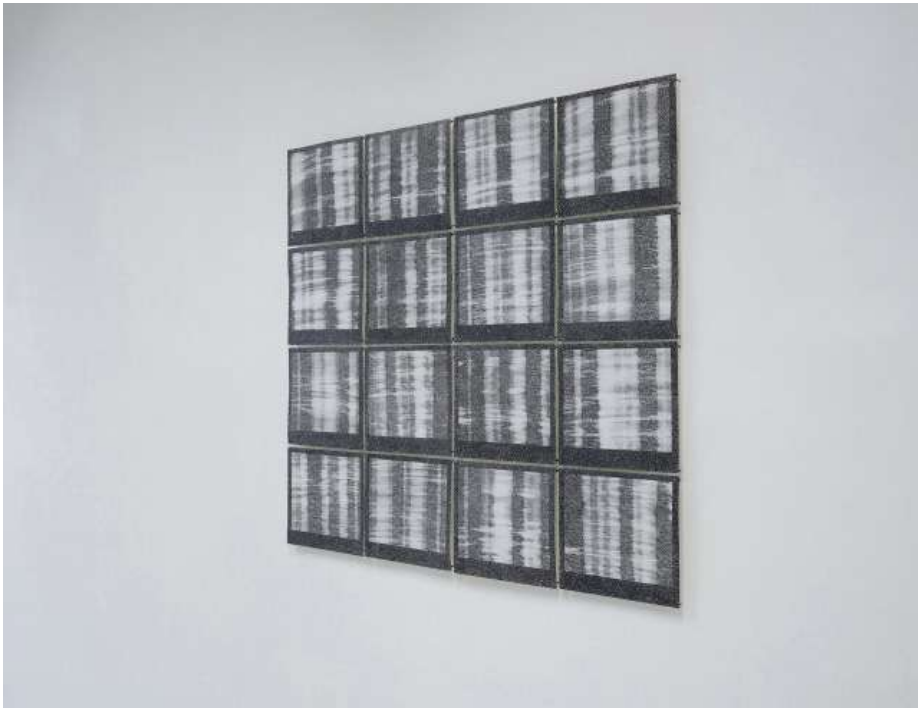
Φωτογραφία Michele Troian.

Λεπτομέρεια (χωρίς τίτλο).

Αποψη εγκατάστασης, γκαλερί Ζουμπουλάκη, επιμέλεια Αποστόλης Αρτινός, Σεπτέμβριος 2021.

Χωρίς τίτλο, από τη σειρά One Last Look, 2021, ακρυλικό, oil-stick, χαρτί, αλουμίνιο, 240 x 150 εκ.

Δεκαέξι σχέδια κορμών δέντρων, 2018, μολύβι,
χαρτί, 70 χ 80 εκ. Άποψη εγκατάστασης, Talcstudio, 2022.

Δεκαέξι σχέδια κορμών δέντρων, 2018, μολύβι, χαρτί, 70 χ 80 εκ.

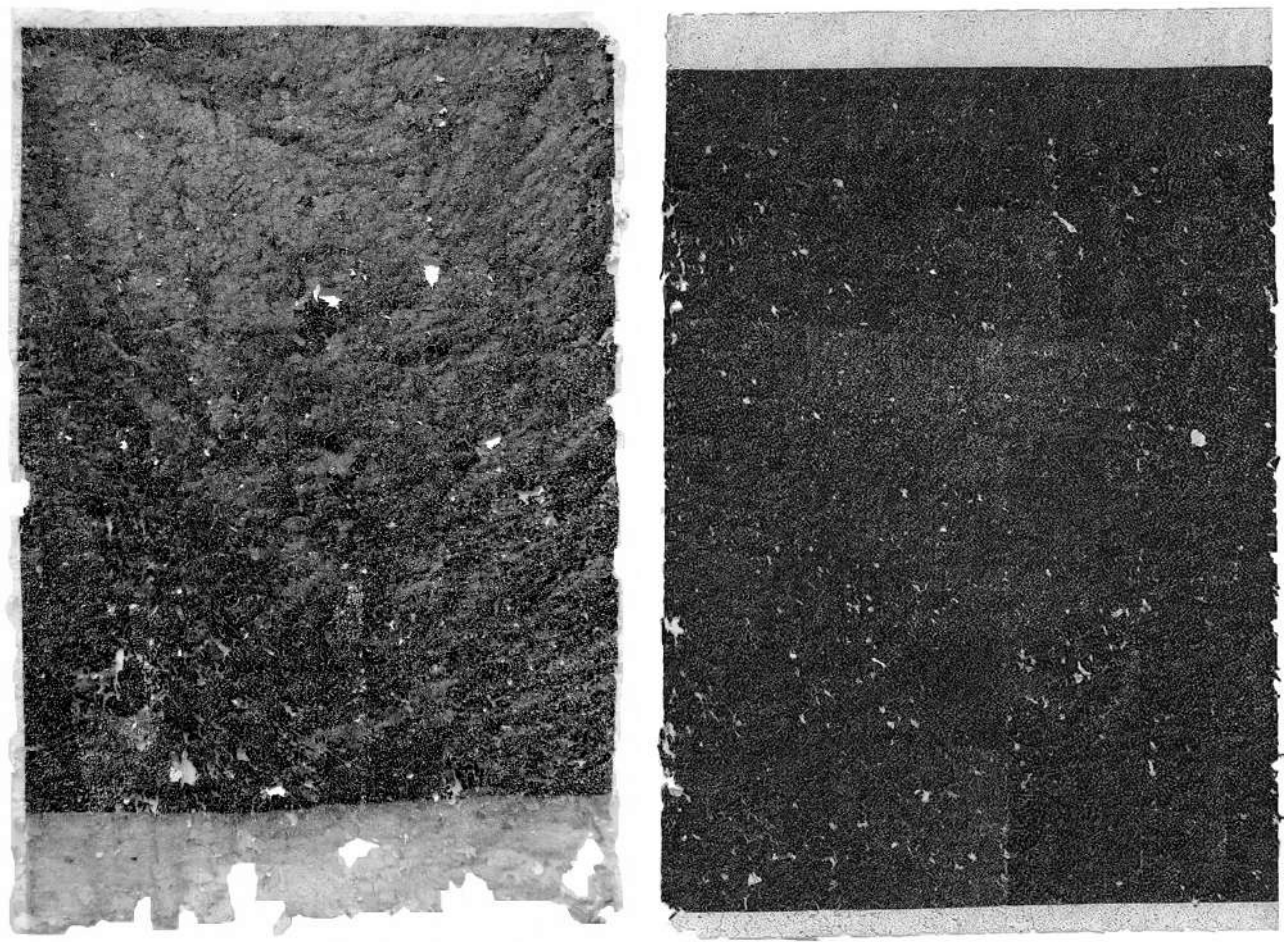
Άποψη εγκατάστασης, γκαλερί Ζουμπουλάκη, 2016.

Χωρίς τίτλο, απο την σειρά Sonance - momentum, 2016, γραφίτης, χαρτί, σίδερο, 100 χ 70 εκ.

Άποψη εγκατάστασης, ΑΣΚΤ - εκθεσιακός χώρος Νίκος Κεσσανλής, 2016.

Χωρίς τίτλο, απο την σειρά Sonance - momentum, 2016, γραφίτης, χαρτί, 100 χ 70 εκ.

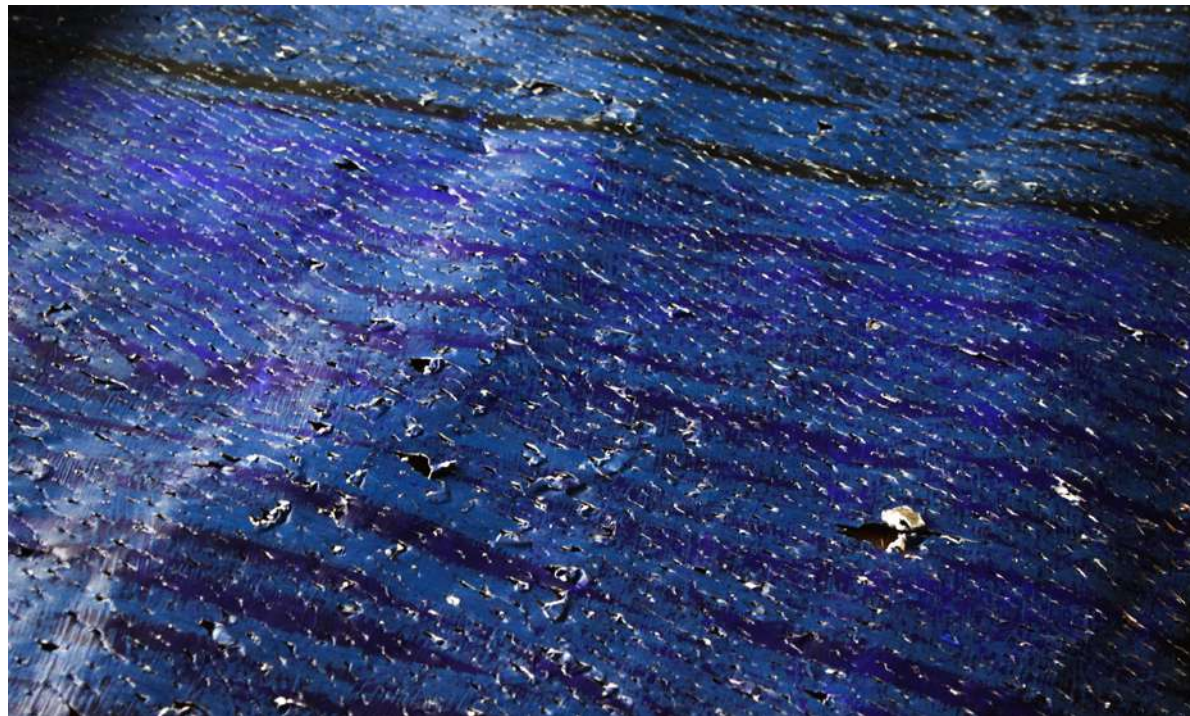
Χωρίς τίτλο, απο την σειρά Sonance - momentum, 2016, γραφίτης, χαρτί, 100 χ 70 εκ.

Η εικαστική δημιουργία του Εφέογλου χαρακτηρίζεται κυρίως από την αντιπαράθεσή του με την υλική της υπόσταση. Η σύλληψή της βασίζεται σε τεχνικές που ανέδειξαν τις δεκαετίες του '60 και του '70, κινήματα όπως η «αναλυτική τέχνη» ή η γαλλική ομάδα «Υπόβαθρο-Επιφάνεια». Θέλοντας να ξεφύγουν όχι μόνο από τη λογική της αναπαράστασης του πραγματικού αλλά και της ένταξης της καλλιτεχνικής πράξης μέσα στα πλαίσια ενός πίνακα. Ο Εφέογλου τις εξελίσσει προσεταιριζόμενος επιλεκτικά κάποια στοιχεία τους στην προσπάθειά του να μορφώσει το δικό του προσωπικό ιδίωμα. Φτιάχνει έργα με σκισμένα χαρτιά που θυμίζουν γλυπτά, έτσι όπως προβάλλονται, το ένα να καλύπτει μερικά το άλλο, δομημένα σε επαναλαμβανόμενες, ανάγλυφες, κυματιστές σειρές ιχνών της γραφής του, βαμμένα με μελάνι ή πλασμένα με γραφίτη. Που αφήνουν μέσα από τις μικρές οπές τους και από τα μεγάλα κενά, τις θραυσματικές εγκοπές τους στα ημιτελή άκρα τους το θεατή να παρεισφρήσει στη διαδικασία παραγωγής τους και να ταξιδέψει στους απέραντους, γήινους ή ουράνιους ουτοπικούς τόπους. Εκεί όπου η φαντασία δεν οριοθετείται και δεν χειραγωγείται. Λήδα Καζαντζάκη.

Σύντομο βιογραφικό.

Ο Δημήτρης Εφέογλου (γ. 1986) είναι απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας (ΑΣΚΤ) με Μεταπτυχιακό στις Εικαστικές Τέχνες, και κάτοχος πτυχίου από την Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ). Έχει πραγματοποιήσει τέσσερις ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα, ενώ έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμες ομαδικές εκθέσεις σε μουσεία, χώρους τέχνης και Art Fairs στην Ελλάδα και το εξωτερικό, με συνεργασίες όπως: Μουσείο Αρχαίας Κινεζικής Τέχνης, επιμέλεια Άννα Μυκονιάτη σε συνεργασία του Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού και του Μουσείου της Σαγκάης (2022), ArtAthina International Art Fair (2020), The Symptom Project 10 (2019), σε επιμέλεια Αποστόλη Αρτινού, Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης (2018), σε επιμέλεια Ορέστη Ανδρεαδάκη, Κέντρο Τεχνών Δήμου Αθηναίων (2018), σε επιμέλεια Ντένη Ζαχαρόπουλου, Ίδρυμα Fondazione Giorgio Cini, Βενετία, (2015), Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (2014), Εβραϊκό Μουσείο Θεσσαλονίκης (2014), Lakeside Arts Center, Νότινγκαμ, Η.Β. (2012), σε επιμέλεια Marco Trulli και Claudio Zecchi, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Φλώρινα (2010). Το 2011 είχε εκπροσωπήσει την Ελλάδα στην 15η Biennale Νέων Καλλιτεχνών της Ευρώπης και της Μεσογείου, και το 2019 βραβεύτηκε από το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος με το πρόγραμμα στήριξης καλλιτεχνών, Art-works Fellows. Η δουλειά του ανήκει σε διεθνείς ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές, όπως η συλλογή Luciano Benetton μεταξύ άλλων.

Λεπτομέρεια έργου (λάδι, oil-stick, ακρυλικό).